NORAKSTS
Lieta Nr.A42698609
AA43-0848-10/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 23.augustā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš,
tiesneses S.Gintere un M.Osmane,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *V.M.* un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *J.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *V.M.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[28]panta otrās daļas, sakarā ar *V.M.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 28.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors 2008.gada 3.decembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.050/PB717610 (turpmāk - Protokollēmums) par to, ka *V.M.* plkst.16:50 vadīja automašīnu Mercedes Benz S320, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa ceļu, kurš iet no tirdzniecības nama „Alfa" virzienā uz Šmerļa ielu, neievērojot ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" prasības. Tādējādi pārkāptas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 282.1.punkta prasības.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[28]panta otrajā daļā.

Ar Protokollēmumu *V.M.* uzlikts naudas sods Ls 40 apmērā.

2009.gada 23.janvārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk - RRPKPP) priekšnieka vietniece, izskatījusi *V.M.* sūdzību, pieņēma lēmumu Nr.267 (turpmāk - Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu 2008.gada 3.decembra Protokollēmumu.

[2] 2009.gada 25.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *V.M.* pieteikums (turpmāk - sūdzība) par Lēmuma atcelšanu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu. Sūdzībā norādīts, ka notikuma vietā *V.M.* mēģināja policijas

inspektoram paskaidrot, ka ir gadījusies kļūda, jo viņa automašīna Protokollēmumā norādītajā vietā nav bijusi, savukārt novēroto pārkāpumu ir izdarījis kāds cits autovadītājs un cita automašīna. Tomēr policijas inspektoru *V.M.* paskaidrojums nav pārliecinājis.

Ņemot vērā, ka policijas automašīna bija aprīkota ar video novērošanas sistēmu, *V.M.* policijas inspektoru lūdza pārbaudīt video ierakstu un pārliecināties, ka pārkāpumu ir izdarījis cita transportlīdzekļa vadītājs, taču minētais lūgums tika ignorēts. *V.M.* apgalvo, ka policijas inspektora novērotā pārkāpuma vietā nebija *V.M.* vadītā transportlīdzekļa, kā arī *V.M.* neizdarīja administratīvi sodāmas darbības. Bez tam, *V.M.* ieskatā, Lēmumā norādītais, ka policijas darbinieka liecības ir pārākas, ir pretrunā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 4.panta pirmās daļas 2.punktu un LAPK 240.pantu.

[3] RRPKPP rakstveida paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai norādīja, ka sūdzību neatzīst, atsaucoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem, papildus norādot, ka ar Protokollēmumu *V.M.* iepazinies, to parakstījis un nekādus rakstiskus iebildumus par to nav sniedzis. Lēmums tika pieņemts, vadoties pēc Protokollēmuma, *V.M.* iesnieguma un policijas inspektora dienesta ziņojuma, kas LAPK 243.panta izpratnē uzskatāmi par pierādījumiem un, saskaņā ar LAPK 244.panta nosacījumiem, novērtējami pēc amatpersonas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Tādējādi RRPKPP uzskata, ka ar lietas materiāliem ir konstatēts un ir pierādīts, ka *V.M.* 2008.gada 3.decembrī ir izdarījis CSN 282.1.punkta prasību pārkāpumu. Bez tam lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas norādītu, ka policijas inspektors tieši vai netieši būtu ieinteresēts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu *V.M.* Līdz ar to uzskatāms, ka *V.M.* vaina ir pierādīta pilnībā un atcelt Lēmumu nav pamata.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 28.augusta spriedumu *V.M.* sūdzība par Lēmuma atcelšanu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu noraidīta. Spriedums pamatots ar turpmāk minēto motivāciju:

[4.1] Tiesa konstatēja, ka lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{28}panta otrās daļas, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs nav ievērojis 301.ceļa zīmes „Iebraukt aizliegts" prasību, kā arī, izskatāmajā gadījumā, ka tieši *V.M.* ir tā transportlīdzekļa vadītājs, kurš izdarījis minēto administratīvo pārkāpumu.

[4.2] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus (Protokollēmumu *(lietas 20.lapa)*, *V.M.* 2009.gada 5.janvāra iesniegumu par Protokollēmuma apstrīdēšanu *(lietas 24.lapa)*, policijas inspektora *A.T.* 2009.gada 23.janvāra dienesta ziņojumu *(lietas 23.lapa)* un Lēmumu *(lietas 25.-28.lapa)*), tiesa atzina, ka ar lietas materiāliem to kopsakarā ir pierādīta *V.M.* vaina attiecīgā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesas vērtējumā, ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka tieši *V.M.* vadītais transportlīdzeklis izdarīja Protokollēmumā fiksēto administratīvo pārkāpumu.

Bez tam, no lietas materiāliem redzams, ka *V.M.* nenoliedz, ka ir atradies Protokollēmumā norādītajā laikā un vietā. Proti, savā 2009.gada 5.janvāra iesniegumā par Protokollēmuma apstrīdēšanu, *V.M.* norādījis, ka ap plkst.16:30 ir izbraucis no tirdzniecības centra „Alfa" daudzstāvu stāvvietas policijas inspektora atrašanās virzienā, kā arī *V.M.* nenoliedz, ka ir nolēmis mainīt izbraukšanas vietu, tāpēc apgriezies braukšanai pretējā virzienā un atgriezies daudzstāvu stāvvietā.

Minēto faktus savā dienesta ziņojumā ir norādījis arī policijas inspektors, papildus paskaidrojot, ka pārkāpuma fiksēšanai nekādu šķēršļu nebija.

[4.3] Izvērtējot kopsakarā *V.M.* apstrīdēšanas iesniegumā minētos paskaidrojumus un policijas inspektora dienesta ziņojumā norādītos apstākļus, tiesa nekonstatēja pretrunas lietas apstākļu izklāstā starp *V.M.* un policijas inspektoru, turklāt, kā izriet no lietas materiāliem, *V.M.* sākotnēji nav cēlis iebildumus par Protokollēmumā minēto. Pretējā gadījumā tiesai nav saprotams, kāpēc persona, kura uzskata, ka tiek nepatiesi apvainota, nekavējoties nesniegtu iebildumus un paskaidrojumus par notikušā apstākļiem.

Bez tam, kā izriet no lietas materiāliem, policijas inspektors jau pārkāpuma fiksēšanas brīdī fiksēja arī pārkāpumu izdarījušā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru, kas tiesas ieskatā nepārprotami norāda, ka tieši *V.M.* vadītā automašīna izdarīja Protokollēmumā fiksēto pārkāpumu, līdz ar ko tieši *V.M.*, kā konkrētā transportlīdzekļa vadītājs, ir saucams pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 149.^{28}panta otrajā daļā, izdarīšanu.

[4.4] Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī izvērtējot *V.M.* sniegtos paskaidrojumus (iesniegumā par Protokollēmumu, paskaidrojumos un sūdzībā tiesai) kopsakarā ar citiem lietas materiāliem pēc savas iekšējās pārliecības, tiesa apšaubīja *V.M.* paskaidrojumu ticamību, proti, ka viņa vadītais transportlīdzeklis pārkāpuma vietā nav atradies, bet policijas inspektora fiksēto pārkāpumu ir izdarījis cits autovadītājs. Tāpat tiesa uzskatīja, ka izskatāmajā gadījumā lielāka ticamība dodama policijas inspektora dienesta ziņojumā norādītajam lietas apstākļu izklāstam, ko savos paskaidrojumos netieši apstiprina arī pats *V.M.* Turklāt, ievērojot likuma „Par policiju" 2.pantā minēto, tiesas ieskatā, nav pamata apšaubīt policijas inspektora sniegto lietas apstākļu izklāstu, kā arī nav iespējams rast skaidrojumu tam, kāpēc policijas inspektors būtu ieinteresēts sekot un apturēt tieši *V.M.* vadīto automašīnu, ja tā nebija izdarījusi administratīvo pārkāpumu, sniedzot apzināti nepatiesas liecības tieši par *V.M.*

[4.5] Tiesa atzina, ka Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, kā arī tas atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām un vispārējiem tiesību principiem.

[4.6] Saskaņā ar LAPK 149.^{28}panta otro daļu, par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301.(..) ceļa zīmi, uzliek naudas sodu (..) transportlīdzekļa vadītājam 40 latu apmērā.

No lietas materiāliem tiesa konstatēja, ka *V.M.* par izdarīto pārkāpumu tika piemērots naudas sods 40 latu apmērā. Tāpat tiesa atzina, ka izskatāmajā

gadījumā, likumdevējs, nosakot konkrētu soda apmēru, jau ir izvērtējis pārkāpuma samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, līdz ar ko lietderības apsvērumi šajā gadījumā RRPKPP vairs nebija jāizdara. Līdz ar to tiesa atzina, ka Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

[4.7] Ņemot vērā, ka *V.M.* vaina izdarītajā pārkāpumā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem, tiesa atzina, ka *V.M.* pamatoti sodīts par LAPK 149.[28]panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu, tāpēc Lēmums atstājams spēkā, bet *V.M.* sūdzība noraidāma.

[4.8] Ņemot vērā, ka tiesa noraidīja *V.M.* prasījumu par Lēmuma atcelšanu, tiesa atzina, ka nav pamata apmierināt *V.M.* prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzību, jo nav konstatējama prettiesiska darbība no RRPKPP puses, pieņemot Lēmumu par *V.M.* saukšanu pie administratīvās atbildības.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 28.augusta spriedumu *V.M.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt minēto spriedumu kā nepamatotu. Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem apsvērumiem:

[5.1] Tiesa spriedumā kā vienu no *V.M.* vainas pierādīšanas līdzekļiem ir minējusi administratīvā pārkāpuma protokolu (Protokollēmumu). Tomēr tiesa nav ņēmusi vērā to, ka minētais protokols atspoguļo lietu redzējumu tikai no policijas inspektora *A.T.* viedokļa, par kuru arī pastāv strīds. Administratīvā pārkāpuma protokola noformējums neparedz vietu paskaidrojumu sniegšanai, kā arī LAPK 260.pants nosaka, ka paskaidrojums ir tiesības, nevis pienākums, un tos var sniegt visa administratīvā procesa laikā.

[5.2] Tiesa nav ņēmusi vērā arī to, ka paraksti uz administratīvā pārkāpuma protokola tiek prasīti par to, ka iepazīstina ar protokola saturu, tiesību un pienākumu izskaidrošanu, kā arī par protokola eksemplāra saņemšanu. Proti, administratīvā pārkāpuma protokols ir pierādījums, taču faktiski nepierāda tos apstākļus, kas ir minēti protokola saturā.

[5.3] Lai gan *V.M.* atbilstoši APL 77.pantam mutvārdos apstrīdēja izdoto administratīvo aktu un atbilstoši minētajam pantam policijas inspektoram *A.T.* bija jānoformē *V.M.* iebildumi un jāpievieno administratīvajai lietai, tas netika izdarīts. *V.M.* rakstveida paskaidrojumi tika iesniegti Kārtības policijas priekšniekam.

[5.4] Tiesa, izskatot policijas inspektora *A.T.* ziņojumu, nav pievērsusi uzmanību būtiskiem lietas apstākļiem. Proti, cik tālu inspektors atradās no it kā novērotā pārkāpuma, kādi bija laika un redzamības apstākļi, vai inspektora norādītie apstākļi atbilda reālai situācijai konkrētajā vietā. Tāpat tiesa nepievērsa uzmanību pretrunām minētajā ziņojumā, kur *A.T.* apgalvo, ka nepārtraukti novērojis pārkāpumu izdarījušo automašīnu, taču pašās beigās inspektors norāda, ka patruļas automašīna atradās kaut kur „aiz stūra". Līdz ar to nav iespējams neizlaist pārkāpumu izdarījušo automašīnu no redzesloka, veikt tās apturēšanu ar dienesta automašīnas palīdzību, jo tajā inspektors atradās viens.

[5.5] Izskatāmajā lietā Lēmums ir kā pierādījums tam, ka policijas amatpersonas, izskatot *V.M.* iesniegumu, ir pārkāpuši APL 6.panta noteikumus,

kur policijas darbinieka liecības tiek vērtētas augstāk, nekā *V.M.*, atklāti norādot, ka *V.M.* liecības tiek vērtētas kritiski. Tādējādi minētais Lēmums izskatāmajā gadījumā nevar tikt vērtēts kā pierādījums atbilstoši APL 151.panta nosacījumiem.

[5.6] Šaubas rada policijas darbinieka norāde, ka video novērošana no policijas automašīnas tika veikta, kad policijas darbinieks atradies konkrētā vietā un brīdī, kad tiek sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, bet pats pārkāpuma brīdis neesot fiksēts. Līdz ar to šāda policijas darbinieka attieksme un darbības rada šaubas par policijas darbinieka nodomiem un administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajiem lietas faktiskajiem apstākļiem.

[5.7] Novērtējot iepriekš minētos pierādījumus, pirmās instances tiesa uzskatīja, ka ir pierādīts, ka pārkāpumu izdarīja tieši *V.M.* vadītā automašīna, taču nevienā no tiesas uzskaitītajiem pierādījumiem nav tiešu un nepārprotamu apstākļu pierādījums. Papildus tiesa norādīja, ka nav pretrunas *V.M.* un policijas darbinieka lietu izklāstā. Tajā daļā, kas skar automašīnas apturēšanu un Protokollēmuma sastādīšanu, tādas nemaz nevar būt, taču svarīgākais, kas skar pārkāpuma izdarīšanas brīdi būtiski atšķiras. Tomēr tiesa uzskatīja, ka *V.M.* paskaidrojumā minētā izbraukšana pa otro rotācijas apli atbilst *A.T.* novērotajam pārkāpumam, bet ģeogrāfiski tās vietas pat neatrodas vienā redzeslokā, kā arī uzskatīt tikai atsevišķu vārdu sakritību inspektora un *V.M.* liecībās par pierādītu, neatbilst nevienai normatīvo aktu prasībai. Savukārt attiecībā uz spriedumā norādīto, ka inspektors ir fiksējis automašīnas numuru pārkāpuma izdarīšanas brīdī, kas nepārprotami norāda, ka tieši šī automašīna izdarījusi administratīvo pārkāpumu, taču ņemot vērā policijas darbinieka faktisko atrašanās vietu un it kā izdarītā pārkāpuma vietu, nav saprotams, kā tas fiziski ir iespējams.

[6] Rakstveida paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai RRPKPP norādīja, ka *V.M.* apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un lūdz to noraidīt, papildus norādot, ka spriedums izskatāmajā lietā ir pieņemts likumīgi un pamatoti. Tiesa, taisot spriedumu, ir izvērtējusi visus lietā esošos materiālus, tai skaitā arī *V.M.* paskaidrojumus lietā.

[7] Tiesas sēdē *V.M.* uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā minētajiem apsvērumiem. Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Protokollēmums ir atstājams negrozīts.

[9] LAPK 286.[15]panta astotā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot blakus sūdzību, atzīst, ka pirmās instances tiesas lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesnesis par blakus sūdzību pieņemtā lēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas pirmās instances tiesas vai tiesneša nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pēc analoģijas minētā tiesību norma ir piemērojama arī izskatot apelācijas sūdzības par pirmās instances tiesas spriedumiem.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 28.augusta spriedumā ietvertais pamatojums, kas minēts šā sprieduma [4] punktā, ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

[10] Administratīvā apgabaltiesa uzskata par nepamatotiem apelācijas sūdzības argumentus, kas minēti šā sprieduma [5.1]-[5.3]punktos, jo lietas materiālos nav pierādījumu, kas apstiprinātu *V.M.* paskaidrojumus par to, ka administratīvā pārkāpuma notikuma vietā *V.M.* būtu izteicis iebildumus par viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu.

Lietas materiālos ir *V.M.* iesniegums policijai, kurā minētais Administratīvajai apgabaltiesai papildus liek apšaubīt *V.M.* paskaidrojumu ticamību, proti, ka protokola sastādīšanas ilguma (15 min.) dēļ *V.M.*, uzskatīdams sevi par nevainīgu, tomēr bija spiests atteikties notikuma vietā uz policista piedāvātās lapas uzrakstīt savu notikušā izklāstu, kuru pievienotu Protokollēmumam.

Attiecībā par *V.M.* atsaukšanos apelācijas sūdzībā uz APL 77.panta regulējuma neievērošanu, Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka administratīvo pārkāpumu lietvedību, tai skaitā, sūdzības iesniegšanas kārtību augstākai amatpersonai par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā regulē LAPK, bet ne APL.

[11] Administratīvā apgabaltiesa uzskata par nepamatotiem apelācijas sūdzības argumentus, kas minēti šā sprieduma [5.4]-[5.7]punktos, ņemot vērā gan jau pirmās instances tiesas spriedumā minēto argumentāciju, kuru Administratīvā apgabaltiesa atzina par pareizu, gan policista dienesta ziņojumu *(lietas 23.lapa)*, no kura izriet, ka *V.M.* ar automašīnu pa ceļu, kurš iet no tirdzniecības nama „Alfa" virzienā uz Šmerļa ielu, bija aizbraucis tik tālu, lai ieraudzītu aiz stūra policijas automašīnu un policists savukārt ieraudzītu *V.M.* automašīnu un tās reģistrācijas numuru.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektora 2008.gada 3.decembra administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.050/PB717610, bet *V.M.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	*(paraksts)*	E.Puriņš
Tiesneses	*(paraksts)*	S.Gintere
	(paraksts)	M.Osmane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis E.Puriņš
Rīgā, 2010.gada 23.augustā